

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **E. s.r.o.**, so sídlom v B., zastúpeného Advokátskou kanceláriou – JUDr. M. M., s.r.o., so sídlom v B., proti povinnému **A. s.r.o.**, so sídlom v P., zastúpenému JUDr. A. K., advokátkou so sídlom v K., **pre vymożenie istiny 5 151 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 2 Er 616/2009, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 21. júla 2011 sp. zn. 5 CoE 60/2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **z r u š u j e** uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 21. júla 2011 sp. zn. 5 CoE 60/2011 a uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves z 21. decembra 2010 č.k. 2 Er 616/2009-42; vec vracia Okresnému súdu Spišská Nová Ves na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením z 21. decembra 2010 č.k. 2 Er 616/2009-42 exekúciu začatú upovedomením z 30. októbra 2009 č.k. 2 Er 616/2009-18 zastavil. Zastavenie exekúcie odôvodnil tým, že exekučný titul, t.j. platobný rozkaz Okresného súdu Spišská Nová Ves z 5. marca 2009 č.k. 15 Rob 29/2009-20 neobsahuje identifikačné číslo účastníkov, čo spôsobuje neprípustnosť vykonania exekúcie a jej zastavenie. Podľa názoru súdu prvého stupňa exekučný titul je materiálne vykonateľný len vtedy, ak na základe vykonateľného rozhodnutia možno bezpečne identifikovať osobu oprávneného a povinného podľa pojmových znakov zodpovedajúcich právnym normám – okrem iného aj identifikačným číslom.

Krajský súd v Košiciach na odvolanie oprávneného uznesením z 21. júla 2011 sp. zn. 5 CoE 60/2011 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že

chybnosť alebo nedostatok niektorej zložky vykonateľnosti exekučného titulu – v danom prípade materiálnej vykonateľnosti, spôsobuje neprípustnosť vykonania exekúcie a v konečnom dôsledku jej zastavenie. Poukázal na to, že základným procesným predpokladom oprávňujúcim na podanie návrhu na vykonanie exekúcie je vykonateľné rozhodnutie; exekučný titul je materiálne vykonateľný len vtedy, ak na jeho základe „možno bezpečne identifikovať osobu oprávneného a povinného podľa pojmových znakov zodpovedajúcich právnych noriem, obchodné meno alebo názov právnickej osoby, pod ktorým je vedená v príslušnom obchodnom registri a podobne. Zároveň má obsahovať aj identifikačné číslo“. V danom prípade exekučný titul tento údaj neobsahuje a je druhoradé, či túto chybu urobil súd alebo niekto iný. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Rozsudok odvolacieho súdu oprávnený napadol dovolaním, prípustnosť ktorého odôvodnil § 237 písm. f/ O.s.p. a jeho dôvodnosť § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. V odôvodnení poukázal na to, že z § 157 ods. 1 O.s.p. ani zo žiadneho iného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku či Exekučného poriadku nevyplýva, že obligatórnou náležitosťou rozhodnutia súdu - exekučného titulu nevyhnutne musí byť aj identifikačné číslo účastníkov; vyžaduje sa len, aby obsahovalo ich presné označenie, t.j. také, aby sa zabránilo ich novej zámene s inými subjektmi. V prejednávanvej veci sú oprávnený i povinný v platobnom rozkaze z 5. marca 2009 č.k. 15 Rob 29/2009-20 označení presným obchodným menom, právnou formou a sídlom, z tohto dôvodu možnosť ich objektívnej zámene s inými osobami je vylúčená. Dôkazom toho je aj len samotná skutočnosť, že povinný doposiaľ nikdy nenamietal nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie, a to ani v pôvodnom konaní (sp. zn. 15 Rob 29/2009), ani v exekučnom konaní (sp. zn. 2 Er 616/2009). Označenie povinného v exekučnom titule je do takej miery presné, že o jeho identifikácii a stotožnení sa s exekučným titulom nemožno vôbec pochybovať. Ak Občiansky súdny poriadok ani Exekučný poriadok explicitne nevyžadujú, aby rozhodnutie súdu (exekučný titul) označovalo účastníkov konania aj ich identifikačnými číslami, nemôže byť skutočnosť, že súd ich týmto identifikátorom pri svojej rozhodovacej činnosti v záhlaví svojho rozhodnutia (exekučného titulu) neoznačil, ani dôvodom pre zastavenie exekúcie začatej za účelom vymozenia peňažných prostriedkov vyplývajúcich z takéhoto exekučného titulu. Z uvedeného je zrejmé, že súdy oboch stupňov pri rozhodovaní o námietkach povinného odňali oprávnenému možnosť konať pred súdom, ak dôvodom zastavenia exekúcie v predmetnej veci bola absencia identifikačných čísiel účastníkov konania v exekučnom titule, ktorých uvedenie

v súdnych rozhodnutiach žiadna právna norma nevyžaduje; jedinou požiadavkou vo vzťahu k označeniu účastníkov konania v rozhodnutí súdu je, aby boli označení „presne“, t.j. nezameniteľne s iným subjektom. Takáto rozhodovacia prax a postup týchto súdov je v rozpore s princípmi ústavnosti vyjadrenými v Náleze Ústavného súdu SR č. IV. ÚS 1/02, podľa ktorého nie je ústavne konformné, ak súd vyžaduje od účastníkov konania splnenie náležitostí, ktoré nemajú oporu v zákone. Z uvedených dôvodov žiadal zrušiť uznesenie krajského súdu spolu s uznesením okresného súdu a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Povinný písomné vyjadrenie k dovolaniu nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania oprávnený na tento procesný úkon, ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Podané dovolanie ale smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky žiadneho z rozhodnutí uvedených v týchto ustanoveniach; prípustnosť dovolania preto nemožno z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. vyvodiť.

Vzhľadom na to by prípustnosť dovolania oprávneného prichádzala do úvahy, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd vymenovaných v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval

vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Oprávnený procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdil a existencia týchto vád nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Vzhľadom na § 242 ods. 1 O.s.p. a tiež obsah dovolania skúmal dovolací súd osobitne, či v konaní na súdoch nižších stupňov nedošlo k procesnej vade uvedenej v § 237 písm. f/ O.s.p. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, je nesprávny, zákon porušujúci postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a v konaní uplatňovať (realizovať) procesné oprávnenia priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv.

Dovolanie spočíva na názore dovolateľa, že súd prvého stupňa nesprávne exekúciu zastavil z dôvodu neoznačenia účastníkov konania v exekučnom titule identifikačným číslom, čím oprávnenému odňal možnosť konať pred súdom, pretože Občiansky súdny poriadok ani Exekučný poriadok explicitne nevyžadujú, aby v exekučnom titule boli účastníci konania označení aj identifikačnými číslami. Pri posudzovaní otázky, či v danom prípade došlo k odňatiu možnosti oprávneného konať pred súdmi nižších stupňov, vzal dovolací súd na zreteľ, že o vadu v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. ide tiež v prípade zastavenia konania, pre ktoré neboli splnené zákonom stanovené podmienky (R 82/2002). V predmetnom konaní došlo k tejto vade.

Exekučné konanie sa začína na návrh (§ 36 ods. 1 Exekučného poriadku). Z návrhu na vykonanie exekúcie musí byť zjavné, ktorému exekútorovi je určený, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísaný a datovaný. Okrem toho návrh na vykonanie exekúcie musí obsahovať meno, priezvisko, bydlisko účastníkov, prípadne bydlisko zástupcov, údaj o štátnom občianstve, ak je účastníkom fyzická osoba, názov alebo obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, pokiaľ je pridelené, ak je účastníkom právnická osoba, a presné označenie exekučného titulu, vymedzenie vymáhaného nároku, prípadne označenie dôkazov, ktorých sa oprávnený dovoláva (§ 39 ods. 1 Exekučného poriadku). Exekútor vyzve toho, kto podal návrh, aby nesprávny, neúplný alebo nezrozumiteľný návrh opravil alebo

doplnil v lehote, ktorú určí a ktorá nesmie byť kratšia ako desať dní. Poučí ho aj o tom, ako treba opravu alebo doplnenie urobiť (§ 40 ods. 1 Exekučného poriadku).

V zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku je povinnosťou súdu (okrem výnimky uvedenej v tomto ustanovení) preskúmať žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd pri postupe podľa tohto ustanovenia nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd tento rozpor zistí, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Exekúcia môže byť nariadená iba na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej (R 58/1997).

Pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd skúma aj to, či návrh na vykonanie exekúcie má zákonom stanovené náležitosti, medziiným tiež to, či je dostatočne určitý. Otázku, či je návrh na vykonanie exekúcie v potrebnej miere určitý, rieši exekučný súd (§ 44 ods. 1 Exekučného poriadku) so zreteľom na všetky okolnosti vyplývajúce zo spisu. O neurčitý návrh ide medziiným v prípade návrhu, ktorý v porovnaní s inými listinami založenými do spisu vykazuje rozpory a neumožňuje presnú identifikáciu povinného. Pokiaľ je podaný neurčitý návrh na vykonanie exekúcie, možno v exekučnom konaní pokračovať až po odstránení jeho neurčitosti. Z hľadiska materiálneho je rozhodnutie alebo iný titul vykonateľný len vtedy, ak obsahuje presnú individualizáciu oprávneného a povinného, presné vymedzenie práv a povinností na plnenie, presný rozsah a obsah plnenia a presne stanovenú lehotu na plnenie.

Súdna prax je jednotná v názore, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie sa exekučný súd okrem iného zaoberá tým, či k návrhu na vykonanie exekúcie bol pripojený exekučný titul opatrený potvrdením o jeho vykonateľnosti (§ 39 ods. 2 veta prvá Exekučného poriadku). Exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok (§ 41 ods. 1 Exekučného poriadku). Rozhodnutie, ktoré nie je vykonateľným exekučným titulom, nie je spôsobilé byť podkladom pre nútený výkon rozhodnutia (exekúciu). Už pri skúmaní splnenia predpokladov pre udelenie poverenia súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie je exekučný súd vždy povinný ex offio skúmať,

či rozhodnutie uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či rozhodnutie (iný titul) je z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia – určitosti, zrozumiteľnosti, a presnosti označenia subjektov práv a povinností a vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať). V rámci tohto skúmania nie je exekučný súd oprávnený posudzovať vecnú správnosť (skutkové a právne závery) rozsudku všeobecného súdu, ani rozsudku rozhodcovského súdu. Exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť, či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. Ani v prípade pasívneho správania účastníka v konaní, v ktorom bol exekučný titul vydaný, nemôže exekučný súd naprávať prípadné chyby a nedostatky exekučného titulu.

Z obsahu spisu vyplýva, že oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie z 23. septembra 2009 neoznačil účastníkov identifikačnými číslami, avšak pri ich označení uviedol iba konkrétne údaje, pod ktorými sú títo zapísaní v obchodnom registri (oprávnený v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, odd. Sro vložka č. X., povinný v Obchodnom registri Okresného súdu Košice I, odd. Sro vložka X.). V pripojenom exekučnom titule, ktorým je platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Spišská Nová Ves 5. marca 2009 č.k. 15 Rob/2009-20 účastníci tiež neboli označení identifikačným číslom. Okresný súd Spišská Nová Ves v poverení súdneho exekútora zo 6. októbra 2009 pri označení účastníkov vychádzal z návrhu na vykonanie exekúcie a doplnil ich identifikačné číslo (podľa obchodného registra). Konateľ oprávneného dňa 19. októbra 2009 doručil okresnému súdu žiadosť o doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie o identifikačné číslo oboch účastníkov, ktoré v žiadosti označil a ktoré sú v súlade so zápisom v obchodnom registri. Súd doplnil označenie účastníkov identifikačnými číslami aj v upovedomení o začatí exekúcie z 30. októbra 2009.

Povinný vzhľadom na uvedené spochybnil materiálnu vykonateľnosť exekučného titulu. Podstatou jeho námietok je, že označenie účastníkov v návrhu na začatie exekučného konania, následne v poverení súdneho exekútora vydaného Okresným súdom v Spišskej Novej Vsi zo 6. októbra 2009 ako aj v upovedomení o začatí exekúcie z 30. októbra 2009 vydanom týmto súdom nekorešpondujú s exekučným titulom - platobným rozkazom, v ktorom taktiež účastníci nie sú označení identifikačnými číslami, čo má za následok nedostatok materiálnej vykonateľnosti tohto exekučného titulu.

Dovolací súd nesúhlasí so záverom odvolacieho súdu, ktorý potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa o zastavení exekúcie z dôvodu absencie identifikačného čísla účastníkov konania jednak v návrhu na vykonanie exekúcie i v samotnom exekučnom titule.

Platobným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves z 5. marca 2009 č.k. 15 Rob 29/2009-20 bolo odporcovi A., s.r.o. B. uložené, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi istinu vo výške 5 151 € s denným úrokom z omeškania vo výške 0,5 % zo sumy 1 163,20 € od 1. júla 2007 do 15. januára 2008, zo sumy 497,21 € od 16. januára 2008 do zaplataenia, zo sumy 1 163,20 € od 31. júla 2007 do zaplataenia, zo sumy 1 163,20 € od 31. augusta 2008 do zaplataenia, zo sumy 1 163,20 € od 1. októbra 2007 do zaplataenia a zo sumy 1 163,20 € od 31. októbra 2007 do zaplataenia, a trovy konania vo výške 309 €.

Pokiaľ ide o označenie povinného právnická osoba sa ako účastník súdneho konania označuje uvedením názvu alebo obchodného mena, sídla a identifikačného čísla, ak je pridelené (§ 79 ods. 1 veta druhá O.s.p.). Ak ide o právnickú osobu, ktorá sa zapisuje do obchodného registra, súčasťou obchodného mena právnickej osoby okrem jej názvu i dodatok označujúci jej právnu formu (§ 9 ods. 2 Obchodného zákonníka).

Označenie účastníkov v konaní, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod č.k. 15 Rob 29/2009 (v ktorom bol vydaný exekučný titul) obsahovalo presné obchodné meno, právnu formu a sídlo účastníkov konania, napriek tomu nebolo z pohľadu § 79 ods. 1 vety druhej O.s.p. úplné, lebo neobsahovalo ich identifikačné číslo. Takto boli účastníci označení aj v návrhu na vykonanie exekúcie. Napriek tejto vade návrhu, ktorá v konaní nebola odstránená, nevznikajú však pochybnosti, že subjekt, ktorému bola exekučným titulom uložená povinnosť (A., s.r.o. B.), je totožný s povinným označeným v návrhu na vykonanie exekúcie, vo vydanom poverení súdnemu exekútorovi zo 6. októbra 2009 i v upovedomení o začatí exekúcie z 30. októbra 2009 a je vylúčená akákoľvek možnosť ich objektívnej zámenny s inými osobami. Zo samotnej skutočnosti, že za obchodným menom povinného nebolo v exekučnom titule a v návrhu na vykonanie exekúcie uvedené identifikačné číslo povinného, nevyplýva, že by vznikli pochybnosti o jeho identifikácii. Dovolací súd je toho názoru, že ak súd označí v rozhodnutí účastníkov spôsobom nezodpovedajúcim tomu, ako sa účastníci v občianskom súdom konaní presne označujú (§ 79 ods. 1 – veta druhá O.s.p.), nie je

to na ujmu vykonateľnosti, ak je možné z neho bez pochybností vyvodit', komu bola uložená povinnosť.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie exekučného súdu, ktorým zastavil exekúciu z dôvodu nedostatku materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu a ktoré odvolací súd potvrdil (§ 219 O.s.p.), hoci pre takéto rozhodnutie neboli splnené zákonom stanovené podmienky, je porušením práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces (čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd), lebo týmto rozhodnutím oprávnenému odoprel právo na výkon vykonateľného rozhodnutia.

Vzhľadom na to, že v exekučnom konaní došlo k procesnej vade konania uvedenej v § 237 písm. f/ O.s.p., zrušil dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1, 3 O.s.p.).

Ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, koná ďalej o veci. Pritom je právny názor súdu, ktorý rozhodoval o dovolaní, záväzný. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. júna 2012

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková